

Г. В. С., а при разглеждане дѣлoto, дава своето устно заключение. Сѫда започва своята дейност на 5.VIII 1879 г. когато е образувано първото дѣло предъ този сѫдъ, който е държалъ своето заседание на 17.IX 1879 г. Въ състава на сѫда влизатъ: замѣстника на В. Мин. Полковникъ Тимлеръ, като председатель и сѫдии: Майоръ Чиляевъ, началникъ на Соф. в. отдѣлъ и майоръ Гурски, командиръ на 5 тевенска дружина. Главень в. прокуроръ подполковникъ Мордвиновъ. До края на 1879 г. сѫ разгледани отъ този сѫдъ всичко б дѣла, въ три отъ които взема участие като председатель самия воененъ министъ генералъ Паренсовъ.

Главния воененъ сѫдъ, като касационна инстанция, е следель за запазването точната сила на законите и за еднообразното изпълнение на тия закони отъ страна на военните сѫдилища. Освенъ посочените по-горе лица, участвали сѫ въ заседанията на този сѫдъ още: Подполковника отъ генералния щабъ Каменецкий, подполковникъ Плеве, капитанъ Салавѣевъ, воения инженеръ Саранчовъ, а като гл. в. прокуроръ е останалъ презъ всичкото време подъ Мордвиновъ, чието заключение по всички дѣла е било възприето отъ сѫда. Презъ 1880 г. сѫ разгледани 9 дѣла при участието на Г. В. П. Подполковникъ Мордвиновъ и при състава отъ руски офицери. Презъ 1881—1882 г. касационни дѣла нѣма, а презъ 1883 при Г. В. Прокуроръ подполковникъ Лименфелдъ, е служилъ като офицеръ за особни военно-сѫдебни поръчки поручикъ Агура, който вече презъ 1884 г. става и. д. прокуроръ при Соф. В. Сѫдъ, а презъ 1887 г. той се явява като Г. В. Прокуроръ, макаръ и въчинъ капитанъ. Докато руските офицери сѫ биле въ България, освенъ Паренсовъ, като воененъ министъ, сѫ участвали въ Г. В. Сѫдъ генералъ-майоръ Каулбарсъ и князъ Кантакузинъ. Първото решение презъ 1887 г. е било взето въ съставъ на българските офицери: председатель майоръ Петровъ и сѫдии капитанъ Паприковъ и майоръ Паница. Въ сѫщата година взематъ участие въ дѣлата и в. министри: Полковникъ Николаевъ после полковникъ Муткуровъ. Въ сѫда сѫ разгледани и законодателни въпроси.

При разглеждането на дѣлата презъ 1888 и 1889 години като председатель на сѫда участвува в. министъ Муткуровъ, а за постоянно членъ е билъ назначенъ майоръ Паница, който сѫщо участвува до момента на арестуванието му като замѣсенъ въ съзаклятието въ държавенъ превратъ. Въ първите числа на м. априлъ 1890 г. се публикува новия военно-сѫдебния законъ, съ което настъпва втория периодъ въ развода на Г. В. Сѫдъ. По този начинъ общата дейност на Г. В. Сѫдъ отъ 5.VIII 1879 г. до 7.IV 1890 г. се изразява въ разглеждането и решаването на 65 дѣла.

II. Съ закона отъ 7.IV.1890 г. Главния воененъ сѫдъ се преименува на Главенъ военно-касационенъ сѫдъ съ назначение да наблюдава за запазването точната сила на закона и за еднообразното му изпълнение отъ военните и полковите сѫдилища; последните, създадени отъ сѫщия военно-сѫдебенъ законъ, разглеждатъ дѣлата по сѫщество. Въ закона, между другото, е казано, че за най-високо управление на военно-сѫдебната часть се учреждава единъ Г. В. К. Сѫдъ, който се намира въ столицата на Царя. Председатель е военния министъ, а членове по звание: бригадните командири и пригражните; членове по назначение отъ Царя могатъ да бѫдатъ само лица въ щабъ-офицерски чинъ. Освенъ това, назначава се единъ постоянно членъ измежду генералите или щабъ-офицерите, които иматъ висше юридическо образование. Ако министра отсутства замѣства го най-старшия отъ наличните членове.

Главния воененъ прокуроръ при този сѫдъ е сѫщевремено и началникъ на В. С. Часть, въ непосредствено подчинение на в. министъ. Законодателни въпроси се разрешаватъ отъ този сѫдъ, когато затова бѫде сезиранъ отъ в. министъ чрезъ Г. В. Прокуроръ. Относно сѫдопроизводството В. С. Законъ не прокарва нови начала отъ ония които бѣха легнали въ В. С. У. Този законъ, който запазва силата си до 30.XII.1922 г. е претърпелъ измѣнения съ закона отъ 1.X 1920 г. споредъ който В. К. С. се състои отъ единъ председатель и двама членове за всѣко отдѣление. Такива отдѣления има две; едното отъ тѣхъ състои: отъ единъ председатель,